

Risaleler herkese aynı şekilde mi açılır, yoksa herkesin ihtiyacına göre, eksik olduğu yönlere mi daha çok tesir yapar? Yani eserlerin tesiri, anlaşılması, tatbiki herkes için aynı mıdır?

Risale-i Nur'dan istifade etmekteki noksanlık kişiden kişiye göre değişebilir.

Kimileri günah ve gafletten dolayı tam istifade edemez. Zira gaflet ve günahlar istifadenin önünde kesif bir perde gibidir. Tövbe ve istiğfar ile bu kesif perde parçalanmalıdır. O zaman istifade daha parlak ve daha revnektar olur.

Kimileri Risale-i Nurları mütalaa ve münazara etmek yerine, vird ve zikir makamında okur, bu yüzden inkişafı zayıf ve sınırlı kalır. Risale-i Nurlar **Hakim** ve **Rahim** isminin bir tecellisi olduğu için tefekkür ağırlıklı bir tefsirdir. Tefekkür ise mütalaa ve münazara ile olur.

Kimileri kabı kadar istifade eder. İlle de herkes en üst seviyeden ve en üst perdeden istifade edecek değildir. Herkes kabı ve kapasitesi kadar istifade eder. Risale-i Nur bir okyanus gibidir, kimisi bir maşrapa ile su alır, kimisi bir galon ile alır, kimisi tanker ile alır, kimisi de okyanusu tamamı ile ihata eder; Üstad Hazretleri gibi. Bu yüzden istifade kavramı izafi bir kavram olup kimse nasipsiz ve istifadesiz kalmaz.

Muhterem Mehmet Kırkinci Hoca Efendinin bu hususta bir değerlendirmesini takdim edelim:

Sual: Risale-i Nurları Okuyoruz Ama Anlayamıyoruz. Bu Konuda Tavsiyeleriniz Nelerdir?

Cevap: Zaman zaman bana bu soruyu soran kişilere latife olsun diye şöyle diyorum: **“Madem ki okuyarak anlamıyorsunuz, öyle ise okumaya okumaya anlamaya çalışınız.”**

Bu asırda en yüksek bir hakikat-i Kur'anîye, en büyük bir ders-i imaniye olan Risale-i Nur'un akıl ve dimağlarda yerleşmesi ciddi bir talim, büyük bir dikkat, gayret ve süreklilik ister. Bunun yolu sürekli olarak okumak, mütalaa ve müzakere etmekten geçer. Bu bakımdan bir Nur talebesinin asıl gayesi bu eserleri anlayarak okumak, anladığını hayatına tatbik etmek, hayatı boyunca ihlas ve istikamet üzere yaşamak olmalıdır.

Hizmeti yeni tanıyanlara ve hizmete iştiaqla katılanlara Risaleleri anlama, yaşama ve hayata yansıtma noktalarından yardımcı olmak elzemedir. Risalelerin mütaalası için küçük çapta **“mütalaa grupları”** oluşturulmalı ve özellikle her bir meslek

grubu kendi aralarında, her yaş grubu kendi emsalleri ile bir araya gelip mütalaa ve müzakere yapmalıdır.

Risale-i Nurları anlayarak devamlı olarak okuyanlar, onun lezzetinden asla doyamazlar. Her okuyuşta onda nice engin, derin ve ince manaların olduğunu anlar büyük bir manevî zevk alırlar.

Evet, dünyanın lezzetleri helal dahi olsa ani ve fanidir. İnsanın yediği bir meyve veya yemekten aldığı lezzet az sonra zail olur, ondan hiçbir şey kalmaz. Fakat, kalp ve ruhuna ait olan bir lezzet onunla beraber ebedi kalacaktır. Bu bakımdan marifet ve irfana dair olan lezzetler, ruhun ve kalbin gıdası olduğu için ebedidir, onlardan asla usanılmaz.

Okuyan veya dinleyenler içerisinde onu anlamayanlar da asla nasipsiz kalmazlar. İhlas, sadakat ve samimiyetleri nispetinde, o hakikat nurlarından derecesine göre istifade eder ve büyük bir feyiz alırlar. Hatta Üstadımız: **“Gafletle yapılan zikirler dahi feyizden hâli değildir.”** buyurmaktadır.

Bu eserleri okuyan bir insanın defterine nice sevap yazılır. Bundan daha büyük bir kazanç olabilir mi? Daha sonra okundukça anlar, anladıkça, okuma iştihası daha da gelişir.

Hem insanda bir çok latifeler var. Onun akli bazı hakikatleri kavramazsa bile kalp ve ruhu hissesiz kalmaz. Okuyan kişinin idraki gelişir, kalbi inşirah eder ve ruhu bir çok hakikatlere ayna olur. Bu bakımdan sabır göstermek elzemdir. Üstadımızın ifade ettiği gibi, **“Büyük bir bahçeye giren herkes, elinin ulaştığı kadar meyveleri toplar.”**

Üstad Bediüzzaman Hazretleri şöyle buyurur:

“Risaleler yalnız aklî mesail-i ilmiye değil; aynı zamanda kalbî, ruhî ve halî mesail-i imaniyedir...”

“Aklınız herbir meseleyi tam anlamasa da, ruh, kalb ve vicdânınız hissesini alır. Ne kadar istifâde etseniz, büyük bir kazançtır...”

“Bir hakikat bütün bütün anlaşılmazsa, onu bütün bütün terk etmek caiz değildir. Ondan alınan hisse -velev ki- yetersiz ve kemal manada noksan olsa bile, onunla olan alakadarlık sürdürülmeli, koparıp atılmamalıdır...”(1)

Bu ifadelerden de anlaşıldığı gibi, bir kişi okuduğu veya dinlediği derin ve ince bir konuyu veya bir meseleyi anlamadığı takdirde, okumayı terk etmemeli, sabır ve

teenni ile okumaya devam etmelidir. O büyük ders-i Kur'anîyenin nurundan istifade ve istifaze etmek için azami bir gayret gerekir. Aksi halde o büyük marifet ve hakikat derslerinden mahrum kalınır.

Fen sahasında ilim tahsil etmeğe başlayan bir öğrenci, ben bu meseleyi anlamıyorum diye fakülteyi terk etmiyor, bilakis daha fazla ceht ve gayret gösteriyor.

Bu felaket ve helaket asrında büyük bir nimet olan Risale-i Nurlar nice marifet, hakikat, feyiz ve esrarları havi eşsiz bir eserdir. O akılları tenvir eder; kalblere ve ruhlara inşirah verir ve iman zevkini tattırır. Risale-i Nur, latifeleri terbiye eder, fikirlere istikamet verir, tefekkürü derinleştirir; ahlak-i aliyeyi inkişaf ettirir. Hakiki ihlâsa ve hakikat-ı uhuvvete mazhar kılar.

(1) bk. [Sözler, Konferans.](#)